DUMBRAVA MINUNATĂ

după:

Mihail Sadoveanu

DUMBRAVA MINUNATĂ

după:

Mihail Sadoveanu

SCENARIU: înv. t. Maria Enășescu

DESENE: George Costinescu

REDACTOR: Anamaria Fay

METODIST: prof. Elisabeta Vescu

SCENARIU: înv. t. Maria Enășescu

DESENE: George Costinescu

REDACTOR: Anamaria Fay

METODIST: prof. Elisabeta Vescu

Acum 23 de ani cînd m-a adus barza mi s-a pus numele Maria. Cum am început primele cuvinte am spus: Pe mine mă cheamă Mia ...

Părinții mei erau bogați, aveam moșie în Buzău, la Leonteşti.

Acum 23 de ani cînd m-a adus barza mi s-a pus numele Maria. Cum am început primele cuvinte am spus: Pe mine mă cheamă Mia ...

Părinții mei erau bogați, aveam moșie în Buzău, la Leonteşti.

În condițiile de odinioară căsătoria cu Vasilian ar fi părut de neconceput. Principalul e că sînt fericită, deși Jorj, soțul meu, are o fetiță din prima căsătorie care e ca un ghimpe... vai, un copil destul de rău crescut.

În condițiile de odinioară căsătoria cu Vasilian ar fi părut de neconceput. Principalul e că sînt fericită, deși Jorj, soțul meu, are o fetiță din prima căsătorie care e ca un ghimpe... vai, un copil destul de rău crescut.

— Ați sunat, coniță?
— Ma chère, așteptam niște cafele... care nu mai sosesc ...
— Îndată, coniță!

— Ați sunat, coniță?
— Ma chère, așteptam niște cafele... care nu mai sosesc ...
— Îndată, coniță!

— Trebuie să știți că, la marginea tîrgului acestuia nenorocit, trăiesc niște bătrîni ridicoli, bunicii fetiței, părinții mamei ei. Dacă bietul copil nu a avut parte de o creștere îngrijită numai bătrînii sînt de vină .

— Trebuie să știți că, la marginea tîrgului acestuia nenorocit, trăiesc niște bătrîni ridicoli, bunicii fetiței, părinții mamei ei. Dacă bietul copil nu a avut parte de o creștere îngrijită numai bătrînii sînt de vină .

— Coniță, domnu'locotenent Micuș Lazăr întreabă dacă binevoiți a-l primi .

— Cum nu? să poftească; astăzi e ziua mea de primire; dumnealui e întotdeauna binevenit.

— Coniță, domnu'locotenent Micuș Lazăr întreabă dacă binevoiți a-l primi .

— Cum nu? să poftească; astăzi e ziua mea de primire; dumnealui e întotdeauna binevenit.

— Domnule Micuș, nu te-am văzut de un secol!
— Doamnă, sint foarte fericit că nu m-ați uitat...

— Domnule Micuș, nu te-am văzut de un secol!
— Doamnă, sint foarte fericit că nu m-ați uitat...

— Ah! e ceva îngrozitor! Nu știu ce să mai fac cu copilul acesta. Uitați-vă dumneavoastră cu ce obiceiuri a venit de la bunicii ei. Copilul acesta e o rușine, o nenorocire .

— Ah! e ceva îngrozitor! Nu știu ce să mai fac cu copilul acesta. Uitați-vă dumneavoastră cu ce obiceiuri a venit de la bunicii ei. Copilul acesta e o rușine, o nenorocire .

— Ce înseamnă asta, Elena? ... De cîte ori te-am făcut atentă asupra acestor lucruri? Ia-o! Nu-nțelegi că dacă o mai văd o clipă trebuie să chemați doctorul?

— Ce înseamnă asta, Elena? ... De cîte ori te-am făcut atentă asupra acestor lucruri? Ia-o! Nu-nțelegi că dacă o mai văd o clipă trebuie să chemați doctorul?

— Vină-ncoace, gîngania dracului! Din pricina ta să-ndur eu observații și ocări!...

— Lasă-mă! dă-mi drumul! Am să te spun la tata...

— Da? să mă spui?... Pînă s-o întoarce el, îți spînzurăm noi chelea-n băț!

— Vină-ncoace, gîngania dracului! Din pricina ta să-ndur eu observații și ocări!...

— Lasă-mă! dă-mi drumul! Am să te spun la tata...

— Da? să mă spui?... Pînă s-o întoarce el, îți spînzurăm noi chelea-n băț!

— Te uiți ca hoții!... Dihanie și soi rău ce ești!...
Mai na și dobîndă! Să te duci și să te-ntorci cînd te-oi chema eu!

— Te uiți ca hoții!... Dihanie și soi rău ce ești!...
Mai na și dobîndă! Să te duci și să te-ntorci cînd te-oi chema eu!

— De cînd a murit mama, noi petrecem tare rău ...
M-au bătut și ieri, m-au bătut și azi, mă bat în fiecare zi ...
Patrocle, eu nu mai stau aici. Mă duc la bunicii mei.

— De cînd a murit mama, noi petrecem tare rău ...
M-au bătut și ieri, m-au bătut și azi, mă bat în fiecare zi ...
Patrocle, eu nu mai stau aici. Mă duc la bunicii mei.

— Bravo, Patrocle, ce bine că ești prevăzător!
Pîinea o s-o stringem la mine, s-avem la vreme de nevoie.
Ne mai trebuie ceva, pe urmă fugim în lume, la bunicii noștri!

— Bravo, Patrocle, ce bine că ești prevăzător!
Pîinea o s-o stringem la mine, s-avem la vreme de nevoie.
Ne mai trebuie ceva, pe urmă fugim în lume, la bunicii noștri!

Tărîțele, ori făina, nu sînt bune. Bunicuța spunea că în poveștile cu copii rătăciți iepurii și vulpile lingeau dîra de făină și de tărîțe și copiii nu mai cunoșteau drumul înapoi.

Tărîțele, ori făina, nu sînt bune. Bunicuța spunea că în poveștile cu copii rătăciți iepurii și vulpile lingeau dîra de făină și de tărîțe și copiii nu mai cunoșteau drumul înapoi.

— De aicea trebuie să apucăm pe drumușorul de la stînga. Pe urmă, avem să trecem prin livezi și prin dumbrava Buciumenilor, și îndată dăm de căsuța bunicilor. Acolo nu ne bate nimeni.

— De aicea trebuie să apucăm pe drumușorul de la stînga. Pe urmă, avem să trecem prin livezi și prin dumbrava Buciumenilor, și îndată dăm de căsuța bunicilor. Acolo nu ne bate nimeni.

Ce mai faci mata, Sora — soarelui?
Noi ne ducem la bunicuța și la bunicul căci acasă nu mai putem sta. Așa-i că pe aici e drumul la bunici?

Ce mai faci mata, Sora — soarelui?
Noi ne ducem la bunicuța și la bunicul căci acasă nu mai putem sta. Așa-i că pe aici e drumul la bunici?

— Vezi, Patrocle, dacă nu le dai pace, ele te mușcă. Stai cuminte să ți le iau de pe bot.

Nu știi mata, că aici este și împărăteasa furnicilor. Dacă o scăpăm de primejdii, ea ne dă un fir de pai și cînd avem nevoie vine să ne ajute, cu toate furnicile ei .

— Vezi, Patrocle, dacă nu le dai pace, ele te mușcă. Stai cuminte să ți le iau de pe bot.

Nu știi mata, că aici este și împărăteasa furnicilor. Dacă o scăpăm de primejdii, ea ne dă un fir de pai și cînd avem nevoie vine să ne ajute, cu toate furnicile ei .

— Așa-i că mata ești Sfînta Miercuri?
Unde ți-e cățelușa cea cu dinții de fier și măselele de oțel?

— Așa-i că mata ești Sfînta Miercuri?
Unde ți-e cățelușa cea cu dinții de fier și măselele de oțel?

Noi nu ne temem de dînsa, că sîntem oameni buni...
Sărut mîna, Sfînta Miercuri! Patrocle se teme să
nu întîrziem.

Noi nu ne temem de dînsa, că sîntem oameni buni...
Sărut mîna, Sfînta Miercuri! Patrocle se teme să
nu întîrziem.

— E cam obrăznicuț dumnealui. Ce ți-am făcut eu matale, de spui că sînt urîtă și încrucișată? Eu sînt o fetiță necăjită și mă duc la bunicii mei.

— E cam obrăznicuț dumnealui. Ce ți-am făcut eu matale, de spui că sînt urîtă și încrucișată? Eu sînt o fetiță necăjită și mă duc la bunicii mei.

— Ce ne facem, Patrocle? Drumul nu se mai cunoaște. Eu știu că tu ești un cățel vrednic și viteaz; dar ce ne facem dacă om rătăci drumul prin pădure?... Eu zic să căutăm un culcuș.

— Ce ne facem, Patrocle? Drumul nu se mai cunoaște. Eu știu că tu ești un cățel vrednic și viteaz; dar ce ne facem dacă om rătăci drumul prin pădure?... Eu zic să căutăm un culcuș.

— Mătușă răchită, ne dai voie să intrăm în casă la mata? Aicea-i foarte bine, văd că este saltea și pernuțe de mușchi. Mă învelesc cu paltonașul și pot dormi împărătește. Uite, este loc și pentru tine.

— Mătușă răchită, ne dai voie să intrăm în casă la mata? Aicea-i foarte bine, văd că este saltea și pernuțe de mușchi. Mă învelesc cu paltonașul și pot dormi împărătește. Uite, este loc și pentru tine.

— Patrocle, eu cred că nu trebuie să ne temem de mama pădurii. Aici is locuri curate. Știi, eu mă tem de bursuc. Am auzit că bursucu-i foarte rău.

— Patrocle, eu cred că nu trebuie să ne temem de mama pădurii. Aici is locuri curate. Știi, eu mă tem de bursuc. Am auzit că bursucu-i foarte rău.

— Știu eu că Patrocle nu se teme de nimica!
Grozav se temea de mata! Nu știu de ce, dar 'mie nu
mi-e somn deloc. Așa-i de frumos și de bine.

— Știu eu că Patrocle nu se teme de nimica!
Grozav se temea de mata! Nu știu de ce, dar 'mie nu
mi-e somn deloc. Așa-i de frumos și de bine.

— Nu se cade să ne numeri. Să știi că noi sintem șapte prichindei.
— Vă cunosc, v-am văzut la bunici acasă, intr-o carte veche, pe care o cetea mama cind era cu mine.

— Nu se cade să ne numeri. Să știi că noi sintem șapte prichindei.
— Vă cunosc, v-am văzut la bunici acasă, intr-o carte veche, pe care o cetea mama cind era cu mine.

— Duduie Lizuca, așa-i că-ți plac sfaturile și poveștile ?
— A, da; spunea mama că fără povești viața oamenilor ar fi tristă si searbădă.
— Noi ieșim de multe ori noaptea și petrecem cu vietățile care fug de om.

— Duduie Lizuca, așa-i că-ți plac sfaturile și poveștile ?
— A, da; spunea mama că fără povești viața oamenilor ar fi tristă si searbădă.
— Noi ieșim de multe ori noaptea și petrecem cu vietățile care fug de om.

— Noi știam că ai să vii la noi. Am pus la pîndă, la marginea pădurii, pe țîncul pămîntului, și, cînd te-a primit răchita în căsuța ei, el s-a coborît în peșterile noastre și ne-a dat de știre.

— Noi știam că ai să vii la noi. Am pus la pîndă, la marginea pădurii, pe țîncul pămîntului, și, cînd te-a primit răchita în căsuța ei, el s-a coborît în peșterile noastre și ne-a dat de știre.

— Noaptea, dumbrava asta este o impărăție fermecată... Noi ne-am deprins cu dumbrava aceasta de cînd ne-a adus aici Statu-Palmă.

Avem tainice peșteri sub deal și trăim în ele o viață liniștită.

— Noaptea, dumbrava asta este o impărăție fermecată... Noi ne-am deprins cu dumbrava aceasta de cînd ne-a adus aici Statu-Palmă.

Avem tainice peșteri sub deal și trăim în ele o viață liniștită.

— Știu și eu o poveste, da-i veche de pe cînd dumbrava Buciumenilor ținea una cu alte dumbrăvi, pînă la munții cei mari, și prin codri sălășluiau zimbri și-n sate sălășluiau oameni buni care credeau în împărăția minunilor.

— Știu și eu o poveste, da-i veche de pe cînd dumbrava Buciumenilor ținea una cu alte dumbrăvi, pînă la munții cei mari, și prin codri sălășluiau zimbri și-n sate sălășluiau oameni buni care credeau în împărăția minunilor.

În aceasta dumbravă frumoasă și veche, s-a zvonit că s-ar afla o zînă cum n-a mai fost. Frumusețea ei astfel era încît veneau urșii cei bătrîni, și mistreții, ca să îngenuncheze înaintea ei.

În aceasta dumbravă frumoasă și veche, s-a zvonit că s-ar afla o zînă cum n-a mai fost. Frumusețea ei astfel era încît veneau urșii cei bătrîni, și mistreții, ca să îngenuncheze înaintea ei.

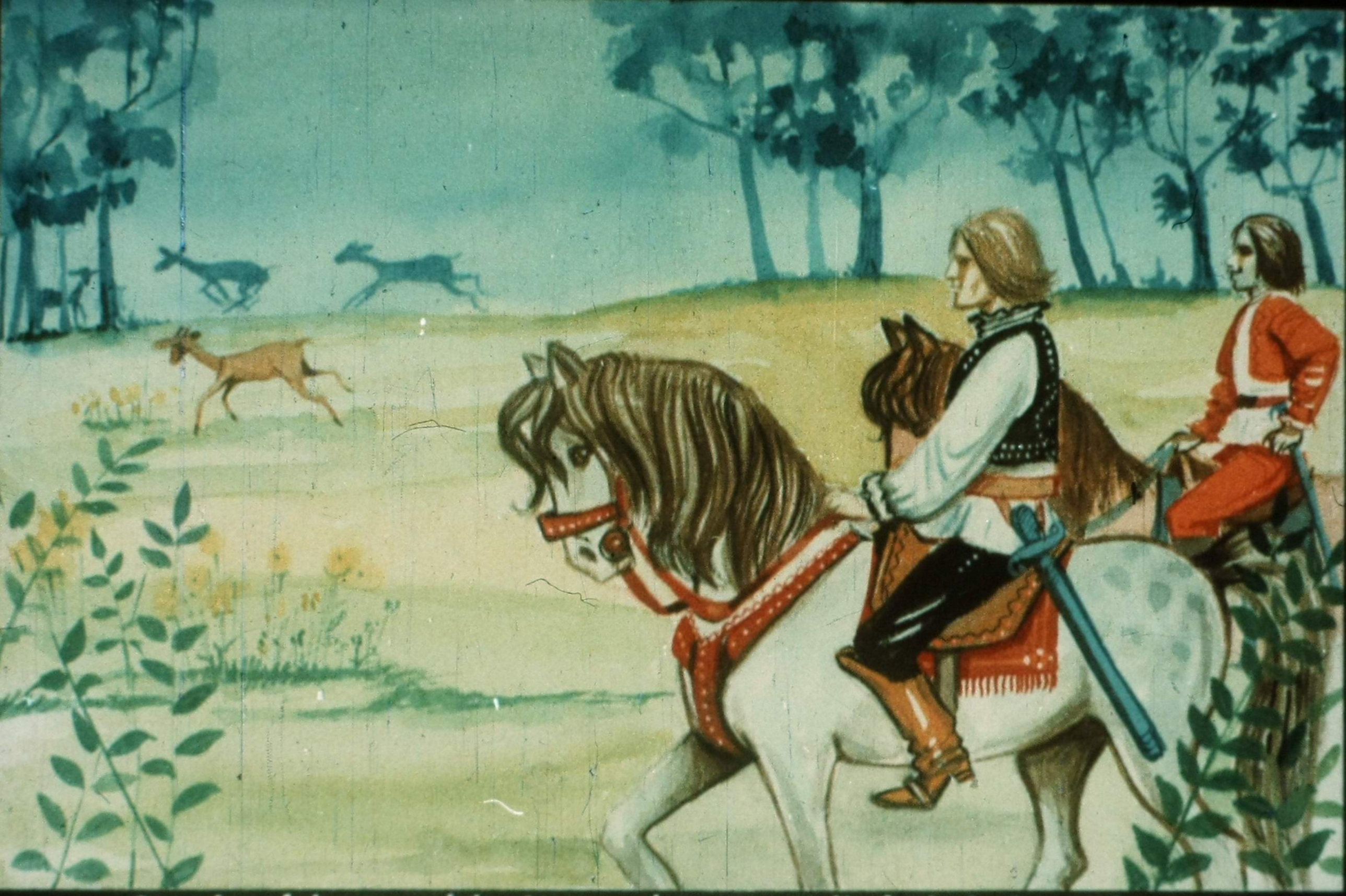

S-a dus faima acelei zîne... și s-au găsit feciori de crai care au luat armele, au venit să cuprindă pădurile și să găsească zîna... S-au împrăștiat căprioarele, s-au ridicat la cer păsările dar zadarnic, n-au găsit nici zîna, nici palatul.

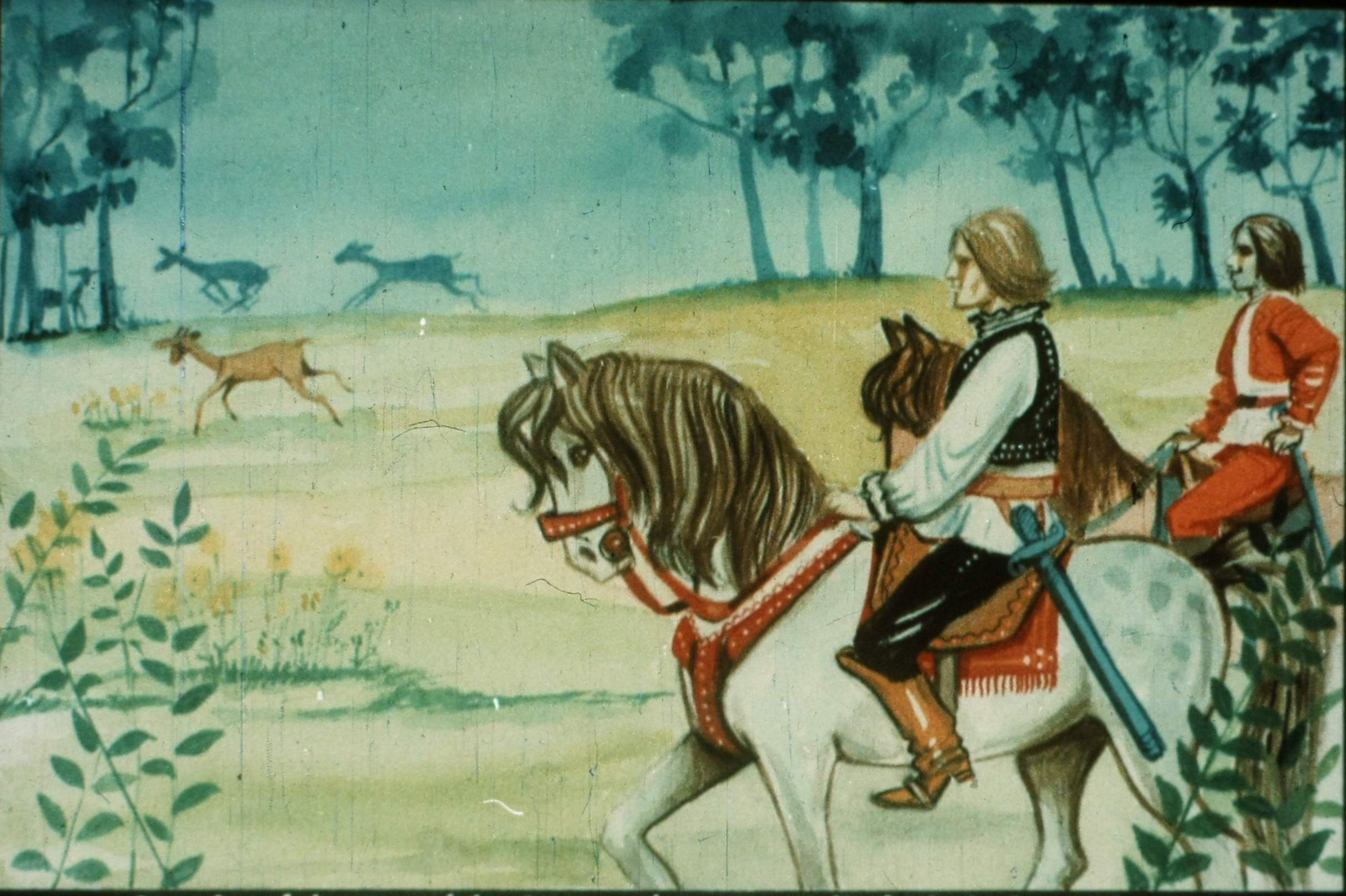

S-a dus faima acelei zîne... și s-au găsit feciori de crai care au luat armele, au venit să cuprindă pădurile și să găsească zîna... S-au împrăștiat căprioarele, s-au ridicat la cer păsările dar zadarnic, n-au găsit nici zîna, nici palatul.

Și s-a găsit un Făt-Frumos... care auzind despre zină... a intrat în poieni, la vreme de seară, și a prins a cînta dintr-un fluieraș de os. Zina s-a înfățișat atunci lîngă izvoare.

Și s-a găsit un Făt-Frumos... care auzind despre zină... a intrat în poieni, la vreme de seară, și a prins a cînta dintr-un fluieraș de os. Zina s-a înfățișat atunci lîngă izvoare.

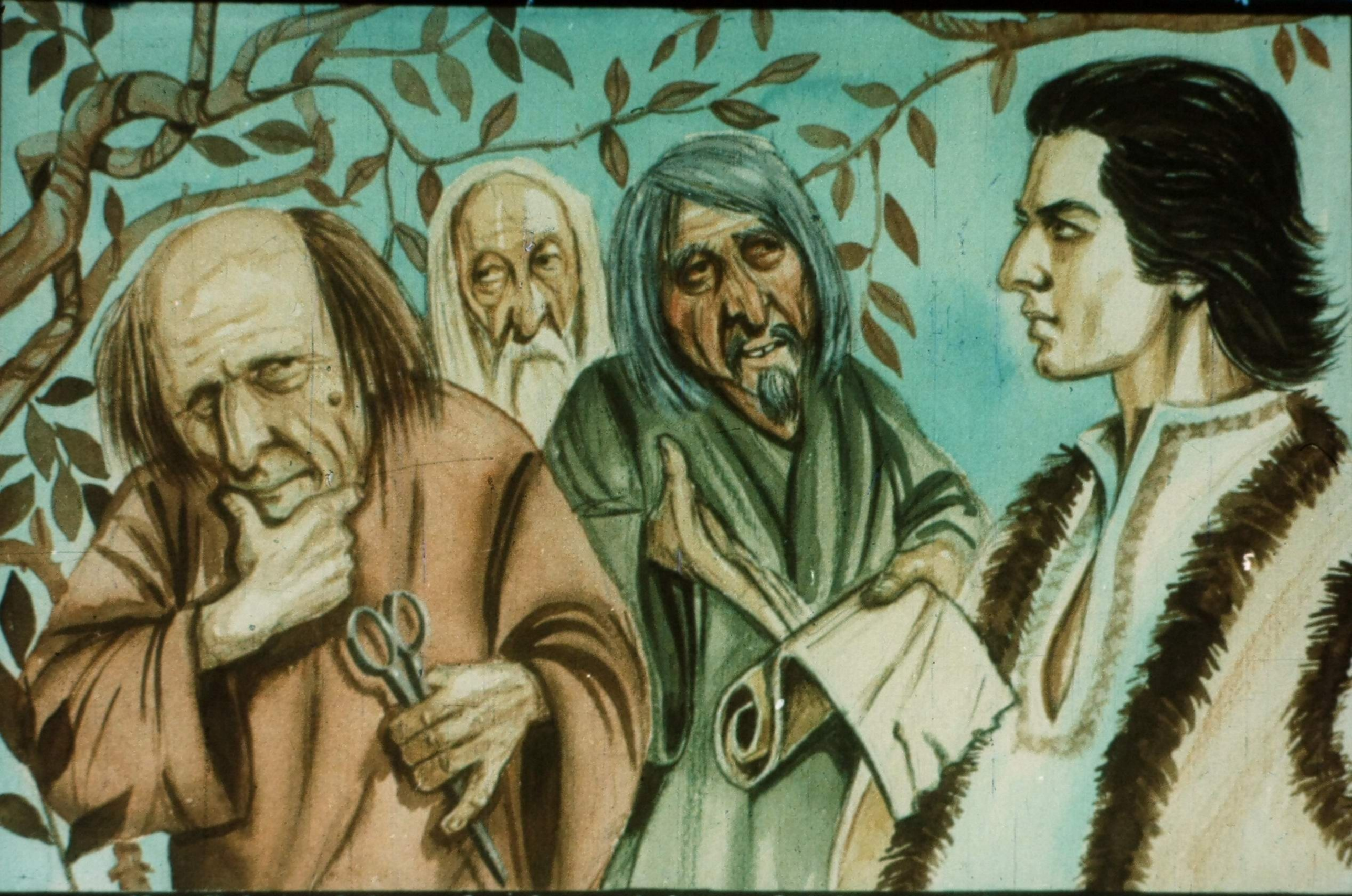

Vracii i-au dat un foarfece și l-au sfătuit să taie în ascuns o
șuviță din părul de aur și s-o ascundă în sîn. Apoi, ei au ținut
cuvîntări și au dovedit că-n dumbravă nu-i nici o zină...

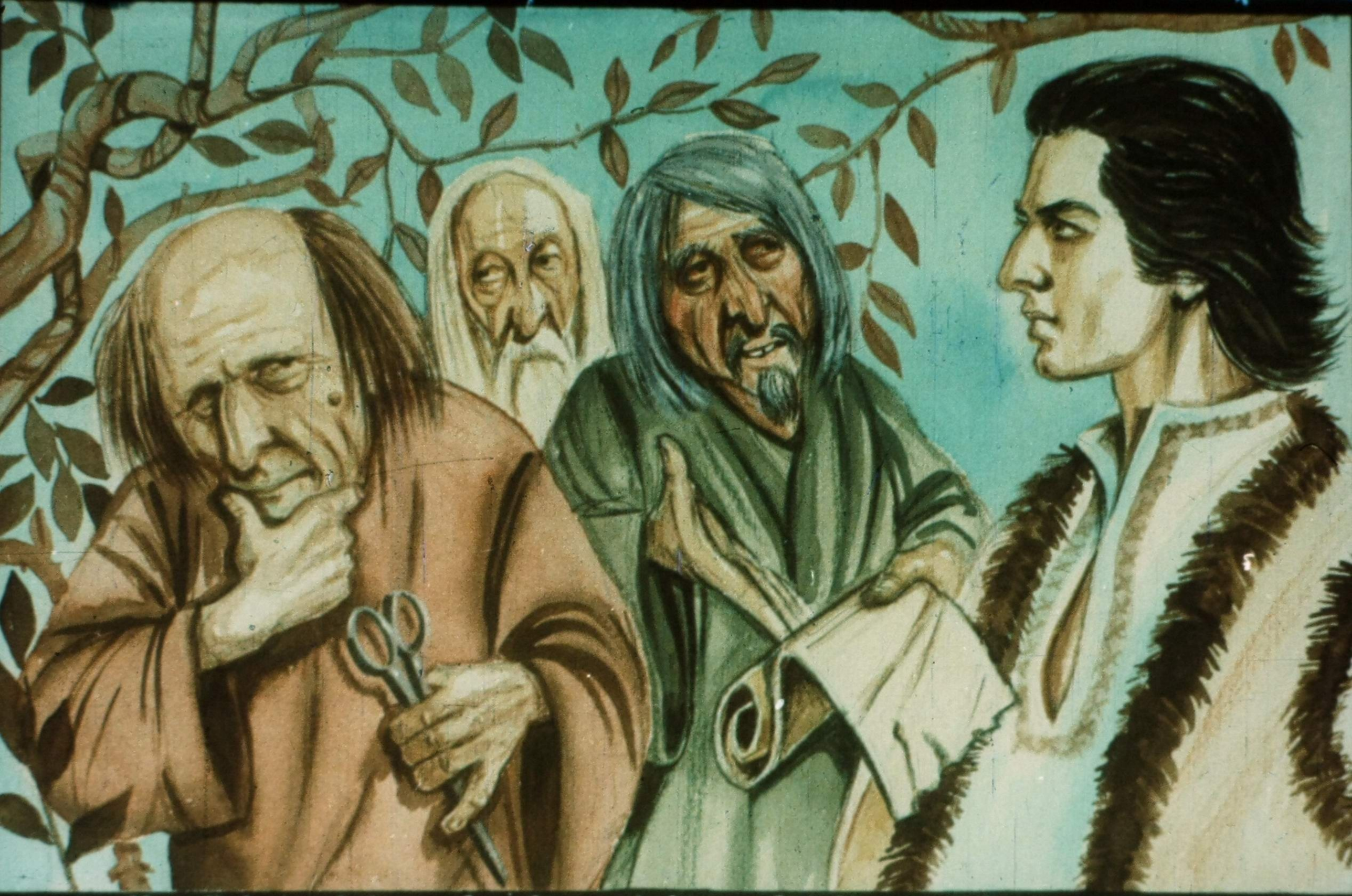

Vracii i-au dat un foarfece și l-au sfătuit să taie în ascuns o
șuviță din părul de aur și s-o ascundă în sîn. Apoi, ei au ținut
cuvîntări și au dovedit că-n dumbravă nu-i nici o zină...

— Copila doarme. Aici n-o putem lăsa, căci în zori vine vînt rece pe văgăuna pîrîului; îi înțeapă obrajii și-i otilește ochișorii.
S-o ducem la pămîntenii de pe coastă. La noi în peșteră n-o putem duce.

— Copila doarme. Aici n-o putem lăsa, căci în zori vine vînt rece pe văgăuna pîrîului; îi înțeapă obrajii și-i otilește ochișorii.
S-o ducem la pămîntenii de pe coastă. La noi în peșteră n-o putem duce.

— Tare bine-mi pare! Și lui Patrocle-i pare bine. Și, cînd oi vedea pe tata, am să-i hotărăsc că eu mai bine mor și nu mă duc de aicea.

— Tare bine-mi pare! Și lui Patrocle-i pare bine. Și, cînd oi vedea pe tata, am să-i hotărăsc că eu mai bine mor și nu mă duc de aicea.

— Mă rog dumneavoastră, puteți fi așa de bun să-mi dați o lămurire?
Aseară, cînd am trimes pe Elena, ați răspuns că nu știți nimic.
Acum, după cît pricep, copila-i aici!
— Da, am găsit-o tîrziu, rătăcită în pădure!

— Mă rog dumneavoastră, puteți fi așa de bun să-mi dați o lămurire?
Aseară, cînd am trimes pe Elena, ați răspuns că nu știți nimic.
Acum, după cît pricep, copila-i aici!
— Da, am găsit-o tîrziu, rătăcită în pădure!

— Am venit să luăm copila! Ca s-o las aicea e imposibil!
— Dumneata ai venit s-o iei, dar eu nu vreau s-o dau!
Cucoană,... nu da așa din mîini, să nu ți se întîmple vr'un năcaz!

— Am venit să luăm copila! Ca s-o las aicea e imposibil!
— Dumneata ai venit s-o iei, dar eu nu vreau s-o dau!
Cucoană,... nu da așa din mîini, să nu ți se întîmple vr'un năcaz!

— Draga bunicuței! Așa-i că te-au trezit din somn? După amiază cuconița n-o să se mai poată uita la musafiri decît cu un ochi.
— Au săgetat-o albinele! Și pe servitoare? Bine-mi pare!

— Draga bunicuței! Așa-i că te-au trezit din somn? După amiază cuconița n-o să se mai poată uita la musafiri decît cu un ochi.
— Au săgetat-o albinele! Și pe servitoare? Bine-mi pare!

SFÂRȘIT

REEDITARE 1978

SFÂRȘIT

REEDITARE 1978